

som har en af disse knusemaskiner, der laver murbrokker og betonaffald osv. om til et granulat, som kan genanvendes, så om vinteren, hvor der er vådt, ønsker at bruge en del af granulatet til at sikre sin indkørsel, skal han betale en afgift til staten, mens han derimod slipper for afgiften, hvis han sælger et læs granulat til en vognmand og vognmanden kører en tur ud på hovedvejen og vender og kører tilbage og sælger det til entreprenøren igen, for så modregnes afgiften, og dermed koster det ham ikke nogen afgift til staten.

Der er altså tale om et område her, hvor vi har det problem, at de mennesker, der sidder og laver de her regler, er så fjernt fra virkeligheden, er så fjernt fra det, der foregår ude omkring, at de laver nogle regler, der enten ikke virker i praksis eller har en decideret skadelig virkning.

Og så er der problemet med importen af tysk affald:

Vi mener bestemt ikke, at det danske samfund skal overdænges med affald fra Tyskland, og derfor er det selvfølgelig rigtigt set, at hvis affaldsavgiften forhøjes, kan det være, at tyskerne afholder sig fra at køre affaldet herop. Men skal der være logik i det ræsonnement, må det være sådan, at det merprovenu, der dermed kommer ind, tilbageføres til danske virksomheder og husholdninger, så de ikke opnår nogen yderligere afgiftsbelastning.

Og vi kan se, at det samlede årsprovenu, når det her er fuldt indkørt, bliver på et par hundrede millioner kroner.

Så kan man sige: Jamen det klarer folk jo nok, og hvis man regner ud, hvad det koster for den enkelte husstand, betyder det jo ikke alverden.

Jo det gør! For allerede i dag lider mange danskere jo under, at vi har verdens højeste skatte- og afgiftstryk.

Derfor er vores holdning til lovforslaget, at vi for det første vil have, at provenuet bliver tilbageført i form af skattelettelser og ikke bliver brugt til tant og fjas andre steder på finansloven, og at vi for det andet vil have, at der bliver fundet en løsning på problemet med den sorte deponering af affald, før vi kan se det fornuftige i, at afgiften forhøjes.

Men som vi jo er blevet bekendt med tidligere under debatten, er lovforslaget ikke lagt til forhandling i Folketinget, men en konsekvens af en fast politisk aftale, som regeringen har med venstrefløjten, og som vi ikke gør os nogen illusioner om at vi er i stand til at ændre, og med det som udgangspunkt går vi til udvalgsarbejdet med det formål at få forslaget afvist.

Egil Møller (DF):

Som det er sagt før, lægger lovforslaget op til, at der indføres endnu en ny afgift, nemlig en afgift på slam, der afbrændes på forbrændingsanlæg eller renses på rensningsanlæg.

Desuden forhøjes satserne i affaldsavgiften generelt i forhold til de nugældende regler.

Det betyder flere byrder og mere administration for virksomhederne og borgerne, og det er vi meget imod i Dansk Folkeparti.

Det fremgår af bemærkningerne, at lovforslaget vil have en gunstig indvirkning på miljøet, og det må jeg indrømme at jeg faktisk tvivler på at det vil få, men det er jo noget, som fremtiden vil vise.

Med de bemærkninger kan jeg afsløre, at Dansk Folkeparti er inderligt imod dette forslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en positiv modtagelse af lovforslaget.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger, bl.a. til hr. Jens Løgstrup Madsen, som siger, at nu skal vi igen til at rette på den lovgivning, som vi har på miljøområdet.

Må jeg her gøre hr. Løgstrup Madsen opmærksom på, at der i det lovforslag, som der sigtes til, direkte ligger, at der hvert år skal foretages en revision af det, og at det er en aftale med erhvervene, som de er glade for, fordi tingene så kan revideres og justeres i overensstemmelse med de behov, der måtte opstå.

Det ligger altså direkte i CO₂-avgiftslovgivningen; så det er der ikke noget forkert i. Jeg kan i hvert fald ikke se, at der kan være noget grundlag for at bruge den argumentation, at nu skal lovgivningen revideres igen, når der i CO₂-avgiftslovgivningen direkte står, at vi forpligter os til at foretage en årlig justering af den.

Jeg hører jo så meget fra V og K i den forbindelse: Der er ikke grænser for, hvad de vil gøre for miljøet! Det er jo blevet et fuldstændig forudsigteligt ritual, hver gang det drejer sig om miljøspørgsmål, i hvert fald i forbindelse med miljøafgifter, at der ikke er grænser for, hvad V og K vil gøre for miljøet, men at de ikke vil være med til lige præcis det, som det drejer sig om i den pågældende sag. Og argumentet er altid, at hvis afgiftsinstrumentet skal bruges, må det ikke være fiskalt.

Må jeg her minde om, at det er meget svært at opkræve en afgift, som ikke giver et provenu, og at vi i øvrigt er forpligtede til at gøre opmærksom på, hvad provenuet vil blive.